

Nr 22.

Ankom till riksdagens kansli den 2 mars 1926 kl. 2 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om fastighetstaxering år 1927 m. m. ävensom i ämnet väckta motioner.

(2:a avd.)

Genom proposition den 7 januari 1926, nr 34, vilken hänvisats till bevillningsutskottet, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga nedan intagna förslag till

dels förordning om fastighetstaxering år 1927;

dels förordning om särskilda grunder för utgörande av kommunalutskylder för år 1927 m. m.;

dels ock förordning om ändrad lydelse av 1 § i förordningen den 29 juni 1921 (nr 411) angående understöd av skatteutjämningsmedel åt synnerligt skattetyngda landskommuner.

Förslag

till

förordning om fastighetstaxering år 1927.

Häri genom förordnas som följer:

1 §.

Den taxering av fast egendom, som skall äga rum år 1927, skall verkställas i den ordning, som i förordningen den 28 oktober 1910 om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering finnes stadgad, och skola därvid i stället för de i förordningen nämnda dag om bevillning av fast egendom samt av inkomst meddelade föreskrifter följande särskilda bestämmelser lända till efterrättelse.

2 §.

De taxeringsvärden, som blivit åsatta vid 1922 års allmänna fastighetstaxering eller som sedermera blivit fastställda i stället för dessa värden, skola

Bihang till riksdagens protokoll 1926. 7 saml. 9 häft. (Nr 22—23.)

oförändrade gälla, dock att nya taxeringsvärden skola åsättas, därest sådana ändrade förhållanden inträffat,

att en taxeringsenhet skall uppdelas i flera taxeringsenheter eller flera taxeringsenheter skola sammanslås till en,

att fast egendoms värde genom eldsvåda, vattenflöde eller av annan dylik anledning eller genom nedrivning av byggnad eller skogsavverkning så nedgått, att förändringen föranleder en minskning av taxeringsvärdet med minst en femtedel,

eller att fast egendoms värde på grund av ny-, till- eller ombyggnad så förhöjts, att ny-, till- eller ombyggnaden föranleder en ökning av taxeringsvärdet med minst en femtedel.

Har i fastighets taxeringsvärde inräknats värdet av egendom, som allenast på grund av registrering enligt lagen den 22 juni 1920 med vissa bestämmelser om registrering av elektriska anläggningar samt om rätt till elektrisk kraft m. m. ansetts höra till fastigheten, må ock nytt taxeringsvärde åsättas.

3 §.

Vid åsättande av nya taxeringsvärden enligt 2 § skola de i förordningen den 7 juli 1921 om allmän fastighetstaxering år 1922 meddelade föreskrifter lända till efterrättelse, dock med iakttagande därav, att i fastighets taxeringsvärde ej skall inräknas värdet av egendom, som allenast på grund av registrering enligt lagen den 22 juni 1920 ansetts höra till fastigheten. Taxeringen skall verkställas med hänsyn till det allmänna prisläge, som legat till grund för 1922 års taxering.

Förslag

till

förordning om särskilda grunder för utgörande av kommunalutskylder för år 1927 m. m.

Häri genom förordnas,

att kommunal progressivskatt skall utgöras för år 1927, därvid de bestämmelser, som meddelats i förordningen den 19 november 1920 (nr 761) om kommunal progressivskatt för åren 1921—1924, med den ändrade lydelse 4 § i nämnda förordning erhållit genom förordningen den 24 februari 1922 (nr 65), skola hava motsvarande tillämpning;

att för utgörande av 1927 års allmänna utskylder till kommuner, församlingar och skoldistrikt skola — utan hinder av vad i förordningarna den 21 mars 1862 om kommunalstyrelse på landet och i stad, förordningen den 23 maj 1862 om kommunalstyrelse i Stockholm, förordningen den 21

mars 1862 om kyrkostämman samt kyrkoråd och skolråd, ävensom förordningen den 20 november 1863 om kyrkostämman samt kyrkoråd och skolråd i Stockholm stadgas — de särskilda grunder, som angivas i förordningen den 19 november 1920 (nr 762) angående särskilda grunder för utgörande av 1921—1924 års allmänna kommunalutskylder m. m., hava motsvarande tillämpning, dock att debiterings- och uppbördslängd å landet må kunna uppgöras, förutom enligt det formulär, som i 5 § av sistnämnda förordning omförmäles, i anslutning till det vid förordningen den 10 oktober 1924 (nr 451) om särskilda grunder för utgörande av kommunalutskylder för åren 1925 och 1926 m. m. fogade formulär¹, vilket jämväl må kunna komma till användning i stad;

samt att för beräkning av utlagor, som skola utgå i förhållande till 1927 års taxering till bevillning för inkomst eller efter de för utgörande av kommunalutskylder stadgade grunder, de bestämmelser, vilka meddelats i förordningen den 19 november 1920 (nr 763) angående beräkning av utlagor, som skola utgå i förhållande till 1921—1924 års taxering till bevillning för inkomst eller efter de för utgörande av kommunalutskylder stadgade grunder, skola hava motsvarande tillämpning.

Förslag

till

förordning om ändrad lydelse av 1 § i förordningen den 29 juni 1921 (nr 411) angående understöd av skatteutjämningsmedel åt synnerligt skattetyngda landskommuner.

Häri genom förordnas, att 1 § i förordningen den 29 juni 1921 angående understöd av skatteutjämningsmedel åt synnerligt skattetyngda landskommuner skall hava följande ändrade lydelse:

1 §.

Landskommun, som är av skatt synnerligt betungad, må kunna, under de villkor och i den utsträckning här nedan stadgas, efter ansökning tilldelas understöd av utjämningsandelen av den kommunala progressivskatt, som skall utgöras på sätt och i den ordning, varom särskilt stadgas.

---

¹ Formuläret, som uteslutits vid förordningens publicering i svensk författningssamling, finnes intaget i Kungl. Maj:ts proposition nr 165 år 1924.

Beträffande vad föredragande departementschefen vid ärendets föredragning inför Kungl. Maj:t anført till motivering för förslagen får utskottet, i den mån redogörelse ej lämnas här nedan, hänvisa till ovannämnda statsrådsprotokoll.

Till utskottets behandling har jämväl överlämnats en i anledning av propositionen väckt motion nr 328 inom andra kammaren av herr *Eriksson* i Västbro m. fl., däri hemställts, »att riksdagen måtte, med avslag å Kungl. Maj:ts proposition, nr 34, med förslag till förordning om fastighetstaxering år 1927 m. m. besluta, att, utan hinder av bestämmelsen i 1 paragrafen av anvisningarna till gällande bevillningsförordning, ny allmän fastighetstaxering skall äga rum inom riket år 1927; samt att vederbörande utskott måtte utarbета härför nödiga författningsförslag».

Vidare hava två likalydande, jämväl i anledning av propositionen väckta motioner nr 216 i första kammaren av herr *Sederholm* m. fl. och nr 336 i andra kammaren av herr *Anderson* i Storegården m. fl. hänvisats till bevillningsutskottet, i vad de avse nedan intagna tre förslag till författningar.

I sistberörda båda motioner har, såvitt nu är fråga, hemställts, att riksdagen måtte, med avslag å det i förevarande proposition ingående förslaget till förordning om fastighetstaxering år 1927, antaga nedan införda förslag till förordningar om allmän fastighetstaxering år 1927, om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid allmän fastighetstaxering år 1927 samt om vissa ändringar i gällande förordning om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering.

Sistnämnda tre förslag äro av följande lydelse:

F ö r s l a g

till

fö r o r d n i n g o m a l l m ä n f a s t i g h e t s t a x e r i n g å r 1 9 2 7 .

1 §.¹

Allmän taxering — — — år 1927. Vid denna — — — stadgat.
Angående — — — vid 1927 års — — — stadgat.

2 §.

Med fast egendom — — — egendom.

Till fabrik eller annan för industriell verksamhet inrättad byggnad, så ock till vatten, gas- eller kraftverk eller till elektrisk station skall, ändå att annat skulle föranledas av bestämmelserna i allmän lag, icke räknas motor, maskin, kärl eller därmed jämförligt redskap ävensom till driften hörande ledningar.

¹ Transumeringarna i förslaget avse motsvarande paragrafer i förordningen den 7 juli 1921 om allmän fastighetstaxering år 1922.

I fastighets taxeringsvärde skall ej inräknas värdet av egendom, som allenast på grund av registrering enligt lagen den 22 juni 1920 ansetts höra till fastigheten.

3—6 §§.

Lika med motsvarande paragrafer i förordningen den 7 juli 1921 om allmän fastighetstaxering år 1922 (i det följande benämnd »1921 års förordning»).

7 §.

Taxeringsvärde — — — vid 1926 års utgång. Har — — — under år 1927 böra — — — lämpas.

8—10 §§.

Lika med motsvarande paragrafer i 1921 års förordning.

11 §.

Om skattskyldighet — — — grund av 1927 års — — — stadgat.

Anvisningar.

Vid 4 §.

Lika med 1921 års förordning.

Vid 5 §.

Lika med 1921 års förordning.

Vid 6 §.

Med fastighets — — — betald köpeskilling.

Härmed — — — fastighetstaxering år 1927 närmare — — — förhållanden.

Vid — — — i taxeringslängden antecknas.

Vid 8 §.

Lika med 1921 års förordning.

Instruktion för värdesättning å skogsmark och växande skog.

1. Särskilda värden — — — skog.

A. Skogsmark.

2. Skogsmark — — — som användes till husbehov. Befinnes att ägaren jämsides med rationellt skogsbruk jämväl kan tillgodogöra sig bete å den till skogsbörd dugliga marken, bör tillägg för betesvärde ske med det belopp, varmed förmånen i fråga kan anses överstiga markens värde för skogsändamål, sedan avdrag gjorts för de kostnader, vilka genom betesgången kunna åsamkas skogsbruket.

Finnes — — — ändamål avsedd.

3. Lika med 1921 års förordning.

4. Den normala — — — förmåga (bonitet). Boniteten anges såsom en för hela skogen i fråga gällande medelbonitet. Förefinnes — — — å trakten i övrigt, varvid uppskattningen infogas i någon av de å bifogade tabell I upptagna bonitetsklasserna.

5. Värdet i penningar — — — sortiment under åren 1922—1925 i genomsnitt varit å orten gällande. Finnes — — — ordinär beskaffenhet. Saknas uppgifter angående för rådande prisläge och för markens produktionsförmåga representativa rotförsäljningar, uppskattas rotvärdet med hänsyn till allmänt rådande virkespriser samt omkostnader för avverkning och transport m. m. och skall därvid genomsnittspriset bestämmas som om avverkningen bestått av en tredjedel timmer eller därmed jämförliga grövre sortiment, en tredjedel pappersved, props, prima lövved eller liknande samt en tredjedel kolved, barrved, toppar och annat sämre virke. Det sålunda funna värdet jämkas till den av prisklasserna i tabell I, som ligger närmast.

6. Lika med 1921 års förordning.

B. Växande skog.

7. Växande skog — — — förefinnes, sättes värdet å den växande skogen till 15 gånger den enligt punkt 6 reducerade årsavkastningen. I fråga om — — — bör beräknas. I sådant fall jämkas skogsvärdet uppåt till 1.1, 1.2, 1.3, o. s. v. av det normala (relativ skogstillgång). Jämkningsen sker med stöd av vad om skogen är känt i fråga om medelbonitet, virkesförrådets storlek och sammansättning av grövre eller klenare sortiment samt dess förmåga att giva en mot åsatta boniteten och det i punkt 5 åsatta normala rotvärdet svarande avkastning.

För att underlätta bedömandet av när å en skog förefinnes normal skogstillgång, har upprättats bilagda tabell II, som med utgångspunkt från dels den omloppstid, vilken kan anses vara den för orten vanliga, dels ock markens åsatta bonitet, anger för erforderliga kombinationer den virkesmassa per hektar, som bör å skogen förefinnas för att virkesförrådet skall anses vara av normal storlek. Är ett dylikt virkesförråd jämväl av tillfredsställande sammansättning med avseende på åldrar och sortimentsförekomst m. m., föreligger normal skogstillgång.

C. Förberedande åtgärder.

8. (mom. 8 i 1921 års förordning utgår.) Länsstyrelsen låter i god tid genom skogssakkunnig person dels samla och bearbeta uppgifter angående under åren 1922—1925 rådande virkespris, dels också bearbeta erfarenheterna från 1922 års fastighetstaxering speciellt angående inom olika delar av länet åsatta boniteter, rotvärde och relativ skogstillgång.

9. Vid det sammanträde — — — (lika med punkt 10 i 1921 års förordning) — — — försorg lämnas dels en sammanfattande redogörelse för de genomsnittliga virkespris och rotvärden, som under tiden 1922—1925 kunna anses hava varit rådande, samt för erfarenheterna från 1922 års fastighetstaxering, dels framlägga förslag till så kallad hjälptabell, upptagande — — — (lika med punkt 10) — — — taxeringens verkställande.

D. Beskattningsnämnderna.

10. Länsstyrelsen ombesörjer, att de i punkt 9 avsedda redogörelserna ävensom den hjälptabell och de speciella anvisningar, som blivit fastställda vid det i punkt 9 omförmälda sammanträdet, tillhandahållas de beskattningsnämnder, som därav kunna vara i behov. På sätt i förordningen om allmän fastighetstaxering samt i denna instruktion är stadgat, har därefter vederbörande nämnder att för varje skog beräkna areal produktiv skogsmark, den normala årsavkastningens värde per kubikmeter å rot, medelbonitet, rela-

tiv skogstillgång samt därå grundade värden å skogsmark och växande skog. Uppskattningen bör grundas på inhämtade upplysningar eller vad eljest är känt angående ovan angivna förhållanden jämte skogens läge i förhållande till flottled och avsättningsort, förekomsten av virke i olika åldrar och utvecklingsstadier, skogens slutenhet m. m. dylikt. Vid taxeringen äger nämnden åtnjuta biträde av skogssakkunnig person, som länsstyrelsen ställer till nämndens förfogande.

Tabell I. Bilägges i nyupprättad form.

Tabell II, för bedömmande av normala *virkesmassans* storlek å olika boniteter. Uppställning och siffror lika med nu gällande.

Hjälptabell bilägges i nyupprättad form.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling.

Tabell I, utvisande markens samt den växande skogens värde per hektar vid olika avkastningsförmåga och virkespris.

Övre raden anger markvärde, nedre raden anger virkesvärde.

Virkesavkastningens genomsnittliga rotvärde per kbm. Kronor	Markens normala avkastningsförmåga per hektar i kubikmeter fast mått (bonitet)															
	0.5	1.0	1.5	2.0	2.5	3.0	3.5	4.0	4.5	5.0	5.5	6.0	6.5	7.0	7.5	8.0
	Markvärde samt virkesvärde vid normal skogstillgång, kronor per hektar															
0.50	1 3	1 6	2 8	2 11	3 14	3 17	4 20	5 23	5 25	6 28	6 31	7 34	7 37	8 39	8 42	9 45
1.00	1 6	2 11	3 17	4 23	6 28	7 34	8 39	9 45	10 51	11 56	12 62	13 68	15 73	16 79	17 84	18 90
1.50	2 8	3 17	5 25	7 33	8 42	10 51	12 59	14 68	15 76	17 84	19 93	20 101	22 110	24 118	25 127	27 135
2.00	2 11	4 23	7 34	9 45	11 56	13 68	16 79	18 90	20 101	22 113	25 124	27 135	29 146	31 158	34 169	36 180
2.50	3 14	6 28	8 42	11 56	14 70	17 84	20 98	23 113	25 127	28 141	31 155	34 169	37 183	39 197	42 211	45 225
3.00	3 17	7 34	10 51	13 68	17 84	20 101	24 118	27 135	30 152	34 169	37 186	40 203	44 219	47 236	51 253	54 270
3.50	4 20	8 39	12 59	16 79	20 98	24 118	28 138	31 158	35 177	39 197	43 217	47 236	51 256	55 275	59 295	63 315
4.00	4 23	9 45	13 68	18 90	22 113	27 135	31 158	36 180	40 203	45 225	49 248	54 270	58 293	63 315	67 338	72 360
4.50	5 25	10 51	15 76	20 101	25 127	30 152	35 177	41 203	46 228	51 253	56 278	61 304	66 329	71 354	76 380	81 405
5.00	6 28	11 56	17 84	22 113	28 141	34 169	39 197	45 225	51 253	56 281	62 309	67 338	73 365	79 393	84 422	90 450
5.50	6 31	12 62	19 93	25 124	31 155	37 186	43 217	50 248	56 278	62 309	68 340	74 371	80 402	87 433	93 464	99 495
6.00	6 34	13 68	20 101	27 135	34 169	40 203	47 236	54 270	61 304	67 338	74 371	81 405	88 439	94 473	101 506	108 540
6.50	7 37	15 73	22 110	29 146	37 183	44 219	51 256	59 293	66 329	73 365	80 402	88 439	95 475	102 512	110 548	117 585
7.00	8 39	16 79	24 118	31 158	39 197	47 236	55 276	63 315	71 354	79 394	87 433	94 472	102 512	110 551	118 591	126 630
7.50	8 42	17 84	25 127	34 169	42 211	51 253	59 295	68 338	76 380	84 422	93 464	101 506	110 548	118 591	127 633	135 675
8.00	9 45	18 90	27 135	36 180	45 225	54 270	63 315	72 360	81 405	90 450	99 495	108 540	117 585	126 630	135 675	144 720
8.50	10 48	19 96	29 143	38 191	48 239	57 287	67 335	77 383	86 430	96 478	105 526	115 574	124 622	134 669	143 717	153 765
9.00	10 51	20 101	30 152	40 203	51 253	61 304	71 354	81 405	91 456	101 506	111 557	121 608	132 658	142 709	152 759	162 810
9.50	11 53	21 107	32 160	43 214	53 267	64 321	75 374	86 428	96 481	107 534	118 587	128 641	139 695	150 718	160 802	171 855
10.00	11 56	22 113	34 169	45 225	56 281	67 338	79 394	90 450	101 506	112 563	124 619	135 675	146 731	157 788	169 844	180 890
10.50	12 59	24 118	35 177	47 236	59 295	71 354	83 413	95 473	106 532	118 591	130 650	142 709	154 768	165 827	177 886	189 945

Virkesavkastningens genomsnittliga rotvärde per kbm. Kronor	Markens normala avkastningsförmåga per hektar i kubikmeter fast mått (bonitet)															
	0.5	1.0	1.5	2.0	2.5	3.0	3.5	4.0	4.5	5.0	5.5	6.0	6.5	7.0	7.5	8.0
	Markvärde samt virkesvärde vid normal skogstillgång, kronor per hektar															
11.00	12	25	37	49	62	74	87	99	111	124	136	148	161	173	186	198
	62	124	186	248	309	371	433	495	557	619	681	743	804	866	928	990
11.50	13	26	39	52	65	78	91	104	116	129	142	155	168	181	194	207
	65	129	194	259	323	388	453	518	582	647	712	776	841	906	970	1,035
12.00	13	27	40	54	67	81	94	108	121	135	148	162	175	189	202	216
	68	135	203	270	337	405	473	540	608	675	743	810	878	945	1,013	1,080
12.50	14	28	42	56	70	84	98	113	127	141	155	169	183	197	211	225
	70	141	211	281	354	422	492	563	633	703	773	844	914	984	1,055	1,125
13.00	15	29	44	58	73	88	102	117	132	146	161	175	190	205	219	234
	73	146	219	293	366	439	512	585	658	731	804	878	951	1,024	1,097	1,170
13.50	15	30	46	61	76	91	106	122	137	152	167	182	197	213	228	243
	76	152	228	304	380	456	532	608	683	759	835	911	987	1,063	1,139	1,215
14.00	16	31	47	63	79	94	110	126	142	157	173	189	205	220	236	252
	79	158	236	315	394	473	551	630	709	788	866	945	1,024	1,103	1,181	1,260
14.50	16	33	49	65	82	99	114	131	147	163	179	196	212	228	245	261
	82	163	245	326	408	489	571	653	734	816	897	979	1,060	1,142	1,223	1,305
15.00	17	34	51	67	84	101	118	135	152	169	186	202	219	236	253	270
	84	169	253	338	422	506	591	675	759	844	928	1,013	1,097	1,181	1,266	1,350
15.50	17	35	52	70	87	105	122	140	157	174	192	209	227	244	262	279
	87	174	262	349	436	523	610	698	785	872	959	1,046	1,133	1,221	1,308	1,395
16.00	18	36	54	72	90	108	126	144	162	180	198	216	234	252	270	288
	90	180	270	360	450	540	630	720	810	900	990	1,080	1,170	1,260	1,350	1,440

Hjälptabell vid fastighetstaxering av skogar i N. N. taxeringsdistrikt år 1927.

Extrakt ur tabell I och II.

Virkesavkastningens genomsnittliga rotvärde per kbm. Kronor	Markens normala avkastningsförmåga per hektar i kubikmeter fast mått (bonitet)								Anvisningar	
	0.5	1.0	1.5	2.0	2.5	3.0	3.5	4.0		
	Markvärde samt virkesvärde vid normal skogstillgång, kronor per hektar									
4.00	4	9	13	18	22	27	31	36	Markvärde	Dåliga avsättningsförhållanden, dyra avverknings- och transportförhållanden
	23	45	68	90	113	135	158	180	Virkesvärde	
4.50	5	10	15	20	25	30	35	41	Markvärde	
	25	51	76	101	127	152	177	203	Virkesvärde	
5.00	6	11	17	22	28	34	39	45	Markvärde	
	28	56	84	113	141	169	197	225	Virkesvärde	
5.50	6	12	19	25	31	37	43	50	Markvärde	
	31	62	93	124	155	186	217	248	Virkesvärde	
6.00	7	13	20	27	34	40	47	54	Markvärde	
	34	68	101	135	169	203	236	270	Virkesvärde	
6.50	7	15	22	29	37	44	51	59	Markvärde	
	37	73	110	146	183	219	256	293	Virkesvärde	
7.00	8	16	24	31	39	47	55	63	Markvärde	
	39	79	118	158	197	236	276	315	Virkesvärde	
7.50	8	17	25	34	42	51	59	68	Markvärde	
	42	84	127	169	211	253	295	338	Virkesvärde	
8.00	9	18	27	36	45	54	63	72	Markvärde	
	45	90	135	180	225	270	315	360	Virkesvärde	

Förslag
till
förordning om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid allmän fastighetstaxering år 1927.

1 §.¹

Den taxering — — — år 1927 — — — stadgas.

2 §.

1 mom. Ägare — — — uppgifter å blankett enligt av Konungen fastställda särskilda formulär för — — — angivas.

Dessa — — — den 15 september 1926, vad angår — — — överståthållarämbetet.

Därest — — — samt 1926 års utgång — — — hushållningsplanerna.

2 mom. Underlåter — — — förrättning.

3 §.

Häradsskrivare — — — den 15 september 1926 avlämna — — — uppgifter, skolande lagfartsförteckningarna och uppgifterna från hypoteksinrättning avlämnas till länsstyrelsen i det län, varinom fastigheten är belägen, samt övriga uppgifter lämnas, vad angår fastighet *på landet*, direkt till ordföranden i det beredningsdistrikt eller länsstyrelsen i det län, varinom fastigheten är belägen, samt vad angår fastighet *i stad*, till länsstyrelsen i det län eller magistraten i den stad, varinom fastigheten är belägen.

Samtliga uppgifter — — — taxeringsförordningen.

4 §.

Sedan de i 3 § omförmälda lagfartsförteckningar och uppgifter från hypoteksinrättning inkommit till länsstyrelsen, har landskamreraren att verkställa undersökning rörande fastigheternas allmänna saluvärde å länets landsbygd. Länsstyrelsen äger inkalla lämpligt antal personer med ingående kännedom om nämnda värden att meddela landskamreraren erforderliga upplysningar för berörda undersökning.

Före den 25 oktober 1926 skola — — — fastighetstaxeringen.

Till ledning för — — — jämlikt punkt 9 i instruktionen — — — erforderliga.

Vid — — — i länet. Samtidigt överlämnas till vederbörande beredningsnämndsordförande den i punkt 9 i ovanberörda instruktion omförmälda, för beredningsdistriktet avsedda hjälptabellen.

Skulle — — — tillkallas.

Efter det sammanträden enligt denna paragraf hållits, har länsstyrelsen att till ordföranden i vederbörande berednings- eller taxeringsnämnd översända de ovan omförmälda lagfartsförteckningar och uppgifter från hypoteksinrättning.

5 och 6 §§.

Lika med motsvarande paragrafer i förordningen den 7 juli 1921 om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid allmän fastighetstaxering år 1922 (i det följande benämnd »1921 års förordning»).

¹ Transumeringarna i förslaget avse motsvarande paragrafer i förordningen den 7 juli 1921 om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid allmän fastighetstaxering år 1922.

7 §.

Val — — — den 15 oktober 1926. Kommun — — — icke föras.

8 §.

1 mom. För varje — — — erlägges.

Har Konungen — — — senast år 1928, skola — — — kommunindelningen.

2 mom. Senast den 15 september 1926 skall — — — beräknande, avskrifter av de vid 1922 års allmänna fastighetstaxering upprättade fastighetslängderna samt de för år 1926 gällande fastighetslängderna, ävensom, därest — — — kommun.

3 mom. Senast den 1 oktober 1926 skall — — — på 1926 års mantalslängd — — — innehavare, dels ock 1926 års taxeringsvärde å varje fastighet samt däri ingående särskilda värden.

9 och 10 §§.

Lika med motsvarande paragrafer i 1921 års förordning.

11 §.

Beredningsnämndens — — — den 15 december 1926; och — — — före den 5 januari 1927 till — — — förslaget.

Därest erinran — — — före den 15 januari 1927 hålla — — — protokoll.

12 §.

Lika med 12 § i 1921 års förordning.

13 §.

1 mom. — — —

2 mom. Utav — — — beredningsdistriktet.

Kommunernas val — — — december 1926, börande — — — kommunen.

3 mom. Av — — — september 1926.

4 mom. — — —

14 §.

1 mom. — — —

2 mom. — — —

3 mom. — — —

4 mom. Senast den 15 november 1926 skall — — — ävensom på 1926 års mantalslängd — — — kolumner 1926 års taxeringsvärde å varje fastighet samt däri ingående särskilda värden.

15 §.

Lika med 15 § i 1921 års förordning.

16 §.

Lika med 16 § i 1921 års förordning utom att årtalen 1921 och 1922 utbytas mot respektive 1926 och 1927.

17 §.

Skattskyldig — — — augusti 1927.

Finnas — — — område.

18 §.

Lika med 18 § i 1921 års förordning utom att årtalet 1922 utbytes mot 1927.

19—21 §§.

Lika med motsvarande paragrafer i 1921 års förordning.

22 §.

- 1 mom. Genom — — — den 31 augusti 1926, lämnar — — — stad.
 2 mom. — — —
 3 mom. Genom — — — den 15 april 1927, lämnar — — — suppleant.

23 §.

- 1 mom. Över — — — påyrkats.
 Besvären — — — december månad 1927, vid — — — behandling.
 2 mom. — — —
 3 mom. Över kammarrättens utslag må klagan icke föras.

24 §.

- 1 mom. — — —
 2 mom. Det åligger — — — den 15 maj 1927 till — — — belopp.
 3 mom. — — —
 4 mom. — — —
 5 mom. — — —
 6 mom. — — —
 7 mom. — — —
 8 mom. — — —
 9 mom. — — —

25 och 26 §§.

Lika med motsvarande paragrafer i 1921 års förordning.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling.

Förslag

till

förordning om ändrad lydelse av 60 § i förordningen den 28 oktober 1910 om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering.

Härigenom förordnas, att 60 § i förordningen den 28 oktober 1910 om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering skall erhålla följande ändrade lydelse:

60 §.

Över kammarrättens utslag i mål rörande fastighetstaxering må klagan icke föras.

Den, som icke åtnöjes med kammarrättens utslag i andra taxeringsmål, äger — — — utslaget.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling.

Vidkommande vad de särskilda motionärerna anfört till stöd för sina förslag, i den mån detta icke här nedan återgivits, tillåter sig utskottet hänvisa till motionerna.

Det av Kungl. Maj:t för 1920 års riksdag framlagda förslaget till kommunalskattelag (prop. nr 191) blev som bekant icke antaget av riksdagen. I avvaktan på en fullständig kommunalskattereform antog riksdagen i stället såsom ett provisorium i kommunalskattefrågan vissa förslag till författningar, vilka sedermera av Kungl. Maj:t utfärdades den 19 november 1920. Åt några av de därvid antagna författningarna gavs giltighet allenast för tiden 1921—1924. Dessa författningar voro förordningen om kommunal progressivskatt för åren 1921—1924 (nr 761), förordningen angående särskilda grunder för utgörande av 1921—1924 års allmänna kommunalutskylder m. m. (nr 762) samt förordningen angående beräkning av utlagor, som skola utgå i förhållande till 1921—1924 års taxering till bevillning för inkomst eller efter de för utgörande av kommunalutskylder stadgade grunder (nr 763).

År 1921 antogos av riksdagen följande författningar, vilka av Kungl. Maj:t utfärdades nedannämnda dagar, nämligen

1. förordning den 7 juli 1921 om allmän fastighetstaxering år 1922 (nr 381);
2. förordning den 7 juli 1921 om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid allmän fastighetstaxering år 1922 (nr 382);
3. förordning den 7 juli 1921 om fastighetstaxering åren 1923 och 1924 (nr 383); samt
4. förordning den 29 juni 1921 angående understöd av skatteutjämningsmedel åt synnerligt skattetyngda landskommuner (nr 411).

1920 års riksdag utgick vid fattandet av sina beslut rörande den s. k. provisorielagstiftningen från den förutsättningen, att förslag till slutgiltig lösning av kommunalskattefrågan skulle kunna föreläggas 1924 års riksdag. Så kunde emellertid icke ske.

I proposition nr 165 till 1924 års riksdag anförde dåvarande chefen för finansdepartementet, att utredningen av kommunalskattefrågan dragit längre tid, än som från början beräknats, samt att samma fråga först år 1926 torde kunna bliva föremål för riksdagens prövning. Även andra omfattande frågor på skattelagstiftningens och angränsande områden borde upptagas till prövning i samband med kommunalskattefrågan. Åt provisorielagstiftningen måste därför givas förlängd giltighet för åren 1925 och 1926.

Utskottet.
Återblick.

I överensstämmelse härmed föreslogs i propositionen, att en särskild förordning om fastighetstaxering åren 1925 och 1926 skulle utfärdas, att förordningen angående understöd av skattutjämningsmedel åt synnerligt skattetyngda landskommuner skulle givas utsträckt giltighet genom en ändring i dess första paragraf, samt att i fråga om övriga till provisorielagstiftningen hörande författningar eller nyssnämnda tre förordningar av den 19 november 1920 (nr 761—763) den förlängda giltigheten skulle meddelas genom en och samma förordning. Dessa författningsförslag avveko endast på tvenne mindre betydande punkter från förenämnda förordningar med provisorisk giltighet. Sälunda lämnades i förslaget till förordning om fastighetstaxering åren 1925 och 1926 en uttrycklig föreskrift därom, att vid åsättande av nya taxeringsvärden i fastighets taxeringsvärde ej skulle inräknas värdet av egendom, som allenast på grund av registrering enligt lagen den 22 juni 1920 med vissa bestämmelser om registrering av elektriska anläggningar samt om rätt till elektrisk kraft m. m. vore hänförlig till fast egendom, varjämte föreskrevs, att omtaxering finge ske, därest sådan egendom inginge i fastighets taxeringsvärde. Den andra avvikelsern innebar, att vid upprättande av debiterings- och uppbördslängd å kommunalutskylder, vid sidan av det hittills föreskrivna, skulle få begagnas ett nytt formulär, avsett att förenkla arbetet med debiteringen.

Bevillningsutskottet vid 1924 års riksdag tillstyrkte i betänkande nr 44 de av Kungl. Maj:t i propositionen nr 165 framlagda förslagen till förordning om fastighetstaxering åren 1925 och 1926 och om särskilda grunder för utgörande av kommunalutskylder för åren 1925 och 1926 m. m.

I sitt nämnda betänkande yttrade sig utskottet bland annat över ett motionsvis framställt förslag, att, därest taxeringsnämnd funne en allmän minskning av fastighetsvärdena påkallad, densamma skulle äga vidtagna sådan sänkning. I anledning av motionen anförde bevillningsutskottet följande:

»Det torde icke kunna förnekas, att mångenstädes inom landet fastighetsvärdena sjunkit sedan 1921 års utgång. Huruvida särskilt jordbruksfastigheternas saluvärden därvid mera allmänt eller mera avsevärt kommit att understiga gällande taxeringsvärden, har utskottet icke haft möjlighet att bedöma. Huru härmed än må förhålla sig, torde motionärernas förslag vara förenat med så betydande olägenheter, att utskottet icke ansett sig böra förorda bifall till detsamma. Det måste anses såsom en riktig grundsats, att under löpande taxeringsperiod taxeringsvärdena icke rubbas på grund av ändrade konjunkturförhållanden. Ett avsteg från principen, att förhållandena vid en och samma tidpunkt skola läggas till grund för taxeringsvärdenas beräkning inom hela landet, komme otvivelaktigt att medföra stora ojämnheter samt därigenom inverka menligt bland annat å fastighetskrediten. Det måste vidare anses olämpligt att, sedan numera å särskilda taxeringsorgan överlåtits att förrätta de allmänna fastighetstaxeringarna, lämna de vanliga taxeringsnämnderna sådan befogenhet att revidera de åsatta värdena, som i motionen ifrågasatts.»

De av Kungl. Maj:t framlagda författningsförslagen blevo av riksdagen antagna och vederbörliga förordningar utfärdades den 10 oktober 1924, nämligen

- a) förordning om fastighetstaxering åren 1925 och 1926 (nr 450);
- b) förordning om särskilda grunder för utgörande av kommunalutskylder för åren 1925 och 1926 m. m. (nr 451); samt
- c) förordning om ändrad lydelse av 1 § i förordningen den 29 juni 1921 (nr 411) angående understöd av skatteutjämningsmedel åt synnerligt skatte-tyngda landskommuner (nr 452).

I sitt förenämnda yttrande har departementschefen anfört, att den kommunala skattefrågan samt därmed sammanhängande spörsmål rörande omläggning av den direkta beskattningen m. m., som år 1924 beräknades kunna föreläggas 1926 års riksdag, icke kunnat bringas i det skick, att så kunde ske.

*Departements-
chefen.*

Såsom slutresultat av 1918 års inkomstskattesakkunnigas arbete föreläge förslag till förordning om inkomst- och förmögenhetsskatt jämte motiv och specialutredningar (Statens off. utredn. 1923: 69 och 70). 1921 års kommunalskattekommitté avgav den 15 oktober 1924 sitt betänkande angående den kommunala beskattningen (Statens off. utredn. 1924: 53 och 54). Sedan f. d. presidenten i kammarrätten Gustaf Albert Petersson erhållit uppdrag att upprätta författningsförslag angående den statliga inkomst- och förmögenhetsbeskattningen i anslutning till den formella uppställningen av kommunalskattekommitténs förslag till kommunalskattelag, hade presidenten Petersson den 3 mars 1925 avgivit berörda förslag jämte motiv (Statens off. utredn. 1925: 10). Kammarrätten, från vilken utlåtande över dessa tre utredningar infordrats, hade den 31 oktober 1925 till finansdepartementet avlämnat sitt utlåtande över nämnda utredningar. 1923 års taxerings-sakkunniga hade den 30 juni 1925 avlämnat sitt betänkande angående omorganisation av taxeringsväsendet (Statens off. utredn. 1925: 27), vilket betänkande därefter utremitterats till vederbörande myndigheter, ämbetsverk m. fl. för yttranden, som ännu ej samtliga inkommit. Författningskomplexets fortsatta beredning vore anförtrodd åt inom finansdepartementet tillkallade särskilda sakkunniga (finansdepartementets skatteberedning). Från skatteberedningen hade till departementschefen överlämnats — förutom en del andra förslag och promemorior — följande utredningar, nämligen 1) i september 1925: P. M. angående landstingsbeskattningen, 2) den 8 oktober 1925: Om vägbeskattningens ordnande (Statens off. utredn. 1925: 31) och 3) den 18 november 1925: Betänkande angående den kommunala skatteutjämnningen (Statens off. utredn. 1925: 35). Över de av skatteberedningen i dessa utredningar framlagda förslagen hade yttranden infordrats från vederbörande myndigheter, ämbetsverk m. fl.

Av vad departementschefen här anfört framginge, att utredningarna i och för kommunalskatte-reformen icke kunnat slutföras i sådan tid, att förslag i ämnet kunde föreläggas 1926 års riksdag, utan att ytterligare ett års uppskov vore av nöden. Åt den s. k. provisorielagstiftningen måste för den skull givas förlängd giltighet för år 1927, och syntes detta böra ske på ena-

handa sätt som år 1924 eller genom tre särskilda förordningar. De avvikelser från den år 1920 antagna provisorielagstiftningen, vilka — såsom förut nämnts — vid meddelandet av förlängd giltighet år 1924 gjordes beträffande två mindre betydande frågor, syntes böra iakttagas även i de författningar, som nu borde utfärdas.

För en särskild fråga, som sammanhängde med den ifrågasatta förlängningen av provisorielagstiftningen, har departementschefen därefter närmare redogjort samt anfört följande.

Enligt bevillningsförordningen skulle nästa allmänna fastighetstaxering ske år 1928. I 1 § av anvisningarna till nämnda förordning föreskrevs nämligen, att allmän fastighetstaxering skulle verkställas år 1913 och sedermera vart femte år, d. v. s. åren 1918, 1923, 1928 o. s. v. Med frångående av denna föreskrift verkställdes emellertid allmän fastighetstaxering redan år 1922, och det skulle för den skull kunna ifrågasättas, att undantag ånyo gjordes från bevillningsförordningen genom att anordna ny allmän fastighetstaxering fem år därefter eller år 1927. Detta borde emellertid icke ske. Kommunalskattereformen syntes komma att medföra ändringar i bland annat grunderna för fastighetstaxeringen. Åsättande av nya taxeringsvärden år 1928 syntes därför vara en ofrånkomlig konsekvens av kommunalskattesörsmålets lösning vid 1927 års riksdag. Verkställande av allmänna fastighetstaxeringar två år efter varandra utan mycket tvingande skäl skulle emellertid innebära en uppenbar misshushållning. Kostnaderna för 1922 års allmänna fastighetstaxering utgjorde ej mindre än 2,172,634 kronor, och det vore otvivelaktigt, att, även om kostnaden för en allmän fastighetstaxering nu ej komme att uppgå till ett lika stort belopp, kostnaden i allt fall bleve mycket betydande. Detta skulle bliva fallet även om det vid en taxering år 1927 hopsamlade materialet skulle kunna i betydande utsträckning tillgodogöras vid den senare taxeringen, ty den för fastighetstaxeringen avsedda särskilda taxeringsapparaten syntes i alla händelser få sättas i funktion i sin helhet båda gångerna.

Motionerna. Föreliggande motioner skilja sig genom de beskattningsregler, som de särskilda motionärerna ansett böra komma till användning vid en blivande fastighetstaxering. Så förutsattes i motionen II : 328, att taxeringen förrättas enligt de bestämmelser, som gällde vid fastighetstaxeringen år 1922. Enligt motionerna I : 216 och II : 336 åter skulle visserligen de år 1922 tillämpade författningarna tjäna som väsentligt underlag för taxeringen, men desamma skulle kompletteras, förutom med nyttiga detaljer, hämtade från de av 1921 års kommunalskattkommitté och 1923 års taxeringssakkunniga framlagda förslagen, med sådana anordningar, att taxeringen ej komme att utgöra hinder för tillämpning under den efter taxeringen infallande femårsperioden av de nya beskattningsregler, som till följd av kommunalskattefrågans lösning komme att införas. De sålunda föreslagna anordningarna bestå främst däri, att värdet av fasta maskiner föreslagits icke skola inräknas i fastighets

taxeringsvärde samt att kammarrätten skulle utgöra sista instans i mål rörande fastighetstaxering. I fråga om värdesättning av skogsmark och växande skog hava vissa ändringar föreslagits i de vid fastighetstaxeringen år 1922 gällande bestämmelserna, innebärande bland annat ändrad medeltalsberäkning av virkesprisen.

På grund av det läge, vari utredningen rörande kommunalskattefrågan befinner sig, har utskottet funnit sig böra biträda förslaget om förlängning av nu gällande, endast för viss tid antagna lagstiftning i ämnet.

Vissa nackdelar kunna utan tvivel följa med att förlägga tidpunkten för nästa allmänna fastighetstaxerings utförande senare än fem år efter den sist verkställda. Såsom redan 1924 års bevillningsutskott framhöll, hava mångestädernas fastighetsvärdena sjunkit efter 1921 års utgång och sedan detta uttalande gjordes torde en ytterligare nedgång i dessa värden hava ägt rum. Med hänsyn främst till de ovissa konjunkturer, som rådde vid tiden för den senast utförda allmänna fastighetstaxeringen, torde nu gällande värden på sina håll vara ganska ojämna och detta gäller såväl jordbruksfastighet som annan fastighet.

Ehuru utskottet sålunda funnit ett visst fog föreligga för de framställda kraven på en allmän fastighetstaxering år 1927, har utskottet likväl ansett de därmed förenade olägenheterna väga tyngre. Den i motionen II: 328 föreslagna utvägen skulle säkerligen leda antingen till ett uppskov med tillämpningen av flera viktiga delar av den blivande lagstiftningen å kommunalbeskattningsområde eller ock till ett betydande arbete för att bringa den företagna värderingen till överensstämmelse med denna lagstiftning. Ett bifall till motionerna I: 216 och II: 336 åter skulle innebära ett ställningstagande till flera viktiga principfrågor, innan en fullständig, å dessa frågors bedömande inverkande utredning föreligger i färdigt skick. I viss mån skulle visserligen ett dylikt ståndpunktstagande kunna undgås, därest särskilt värde åsattes fasta maskiner, vilka enligt en blivande lagstiftning måhända icke komma att inräknas i fastighet, men säkerligen föreläge det oaktat risker för konflikter med denna lagstiftning. Särskilt vill utskottet framhålla, att en lösning av den viktiga frågan om ett påskyndande med avgörandet av besvär över åsatta taxeringsvärden svårligen torde kunna vinnas utan ett föregripande av den kommande lagstiftningen. Denna fråga har utskottet funnit värd desto större beaktande som genom gällande garantibeskattnings av fastighetstaxeringsvärdena direkt inverka å storleken av den bevillning, vilken bör utgå i förhållande till inkomst av fastighet.

Därest uppskovet med fastighetstaxeringen begränsas till ett enda år, torde de därmed förenade olägenheterna icke kunna tillmätas utslagsgivande betydelse. Farhågan att ett fördröjande av kommunalskattefrågans lösning skulle innebära ett ytterligare framskjutande av fastighetstaxeringen synes även vara det viktigaste motivet för de i motionerna framställda yrkandena. Utskottet vill emellertid bestämt uttala, att en allmän fastighetstaxering bör

*Utskottets
yttrande.*

komma till stånd år 1928 och detta även om kommunalskattefrågan icke löses vid 1927 års riksdag. Såsom en direkt fördel med ett uppskov till år 1928 vill utskottet framhålla, att läget å fastighetsmarknaden sannolikt är något mera stabiliserat då än för närvarande och att förty större möjlighet vinnes för att taxeringsvärdena skola äga tillförlitlighet under hela den därefter följande femårsperioden.

På grund av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 34, samt med avslag ej mindre å motionen II:328 av herr Eriksson i Västbro m. fl. än även å motionerna I:216 av herr Sederholm m. fl. och II:336 av herr Anderson i Storegården m. fl., sistnämnda båda motioner i vad desamma hänvisats till bevillningsutskottet, antaga

1) ovan införda förslag till förordning om fastighets-taxering år 1927;

2) ovan införda förslag till förordning om särskilda grunder för utgörande av kommunalutskylder för år 1927 m. m.; samt

3) ovan införda förslag till förordning om ändrad lydelse av 1 § i förordningen den 29 juni 1921 (nr 411) angående understöd av skatteutjämningsmedel åt synnerligt skattetyngda landskommuner.

Stockholm den 1 mars 1926.

På bevillningsutskottets vägnar: .

ERIK RÖING.

Närvarande: herrar Röing, Wohlin, Johan Nilsson i Kristianstad, Boman, Pers, Björnsson, Borell, Jönsson i Boa, Olsson i Ramsta, Lithander, Hedlund i Östersund, Olsson i Golvvasta, Lövgren i Nyborg, Alexis Björkman, Johansson i Hornsberg, Wahlmark, Israel Holmgren, Olsson i Gävle, Ericson i Boxholm och Johansson i Krogstorp.
